

Maria Majdowa

Rychłocice, pow. Wieluń

Informator Archeologiczny : badania 8, 97

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ka, 2 jamy postępowe. Materiał ceramiczny /ogółem 5,5 tys. sztuk/ z kilku obiektów wykazuje w zakresie formy i techniki wykonania cechy uważane za charakterystyczne dla ceramiki późnolateńskiej.

Przestrzenne rozmieszczenie i charakter zarejestrowanych pozostałości osadnictwa wskazuje na kilkakrotne, sezonowe zasiedlanie badanego terenu.

Badania nie będą kontynuowane.

RYCHŁOCICE, pow. Wieluń

Muzeum w Pabianicach

Badania ratownicze prowadziła mgr Małgorzata Majdowa. Finansował WKZ w Łodzi. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury wschodniopomorskiej z pogranicza okresów halszackiego i lateńskiego /ok. 400 p.n.e./.

Jednodniowe prace ratownicze /przy okazji stacjonarnych badań w Siemiechowie, pow. Łask/ przeprowadzono na miejscu przypadkowego odkrycia zniszczonego grobu zbiorowego z obwarowaniem kamiennym w piaśnicy położonej ok. 150 m na zachód od drogi z Rychłocic do Siemiechowa i 50 m na północ od zabudowań ob. Domańskiego z Rychłocic.

Ob. Domański zabezpieczył 3 popielnice z kośćmi spalonymi i nakrywającymi je misami, na które natrafił w czasie kopania piśaku. Reszta wyposażenia grobowego - popielnica i dwie przystawki - widoczna była w odsłoniętym profilu piśnicy, w dużych rozmiarów obwarowaniu kamiennym.

Wśród spalonych kości ludzkich, przemieszanych z trzech popielnic znaleziono fragmenty całkowicie zniszczonego przedmiotu brązowego. Ceramika - duże naczynie o powierzchni chropowatej, z karbowaną listwą plastyczną, misy nakrywające popielnice, a także prawie kulista, czarna popielnica ornamentowana delikatnymi nakłuciami, z pierścieniowatym dnem oraz przystawka - miniaturowy dzbanuszek z szerokim taśmowym uchem - charakterystyczna jest dla kultury wschodniopomorskiej z pogranicza okresu halszackiego i lateńskiego.

Piaśnica, na terenie której odkryto opisany grób jest już całkowicie zniszczona i przekopana, dalsze więc badania są bezcelowe.

SOBIEJUCHY, pow. Żnin
Stanowisko 2

Sekcja Paleodemografii
Komitetu Nauk Demograficznych PAN

Badania prowadzili dr Janusz Ostojca-Zagórski
/IHKM Poznań/ i doc.dr hab. Jan Strzałko /UAM-